

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 3. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 32 (L 58), som hermed besvares.

9. december 2014

J.nr. 2014-6970

Spørgsmål nr. 32:

”Hvad er årsagen til, at forløbet indtil en sanktionsiværksættelse er forskellige for personer i henholdsvis fleksjob og ressourceforløb?”

Endeligt svar:

I forbindelse med reformen af førtidspension og fleksjob blev det besluttet at indføre ressourceforløb med ressourceforløbsydelse for personer med meget komplekse problemer, hvor det var overvejende sandsynligt at de i fravær af en særlig indsat ville ende på en førtidspension. Det blev aftalt, at reglerne om ressourceforløbsydelse stort set skulle svare til kontanthjælpsreglerne, også i forhold til muligheden for at sanktionere en person på ressourceforløbsydelse, som ikke opfylder sin rådighedspligt.

I kontanthjælpssystemet er der indsat en særlig vejledningsforpligtelse i lov om aktiv socialpolitik, som stiller krav om, at kommunerne, når de indkalder til en samtale eller giver et tilbud, skal vejlede personen om, hvad konsekvensen er, hvis den pågældende udebliver fra samtalen eller tilbuddet. Personen skal også vejledes om, hvad den pågældende skal gøre for igen at blive berettiget til ydelsen. Det fremgår af loven, at denne vejledning også gælder i forhold til personer, som modtager ressourceforløbsydelse.

Før kommunen træffer afgørelse om at pålægge en person en sanktion, skal kommunen partshøre den pågældende for at sikre, at personen har kendskab til de oplysninger, der vil blive lagt til grund ved afgørelsen og for at give personen mulighed for at komme med eventuelle nye eller supplerende oplysninger eller korrigerede forkerte oplysninger om fx grunden til udeblivelsen.

For modtagere af ressourceforløbsydelse skal kommunerne endvidere, før der kan foretages fradrag i, nedsættelse af eller ophør af ressourceforløbsydelsen, have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med personen for at vurdere, om der er en rimelig grund til fx en udeblivelse fra et tilbud. Baggrunden for at indføre denne bestemmelse var, at de personer, der visiteres til ressourceforløb, kan have svært ved at overskue de betingelser, kommunen stiller for at kunne modtage ressourceforløbsydelsen.

Samme hensyn gør sig ikke i samme grad gældende for personer, der er visiteret til fleksjob, da de er vurderet som jobparate i forhold til at stå til rådighed for fleksjob

mv. Samtidig må det formodes, at kommunen kender til eventuelle kognitive funktionsnedsættelser mv., da personen jo netop er visiteret til fleksjob, og da eventuelle funktionsnedsættelser, herunder periodisk tilbagevendende personlige problemer, skal have været inddraget i kommunens vurdering af, om den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob. Kommunerne har således viden om de pågældende personers eventuelle funktionsnedsættelse og bør derfor være i stand til at tage de fornødne hensyn til disse i forbindelse med vurderingen af, om en person skal have en sanktion eller ej.

Endelig bemærkes det, at der gælder samme betingelser for personer på ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse i forhold til de rimelige grunde til ikke at skulle stå til rådighed. Det betyder, at kommunen har pligt til altid at foretage en konkret vurdering af, om der udover de rimelige grunde, der specifikt er nævnt i loven, er andre grunde, der kan medføre, at den fleksjobvisiterede ikke skal have en sanktion.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen